

Conservative Aramaic Text with Lieberman Clause and English Translation

באחד בשבת בארבעה עשר יום לחדש אלול שנת חמשה אלפים ושבע מאות ועשרים ועשומה
 לבריאת עולם למען שאנו מוזנין כאן במדינת אמריקה הנפוצית איך חתנן
 למשפחה אמר לה להרא בתולהא בת
 הוי לי לאנתו כרת משה וישראל ואנא אפלא ואקיר ואיוון ואפרנס ויתכי
 לייכי כהלכות זבירין יהודאין דפלחין ומוקירין וזנין ומפרנסין לשיהון בקושטא ויהיבנא לייכי
 מוהר בתוליכי כסף זוזי מאתן חדוי לייכי מראורייתא ומזוניכי וכסותיכי וספוקיכי ומיעל לותיכי
 כאורח כל ארעא ונבייתא מרת מולי בתולהא דא והות ליה לאנתו לאשתתפי עמיה בנתיא לקיימא
 ית ביתיה באהבה ובאחה בשלום וברעות כמנהגא דגזי יהודאין ודין גזינא דהנעלת ליה מבי
 אבויך בין בכסף בין ברהב בין בתכשיטיך במאני דלבושיך בשימושיך דירה ובשימושיך דערסא
 הכל קבל עלייך חתן דגן במאה זקוקים כסף פרוף וזבי חתן דגן והוסיף
 לה מן דיליה עוד מאה זקוקים כסף פרוף אחרים כגדן. סך הכל מאתים זקוקים כסף פרוף. וכך אמר
 חתן דגן אחריות עטור כתובתא דא גזינא דין ותוספתא דא קבלית עלי ועל ירתי
 בתראי להתפרע מן כל שפר ארז נכסין וקניינין דאית לי תחות כל שמיא רקנאי ודעתיד אנא למקנא
 נכסין דאית להון אחריות ודלית להון אחריות כלהון יהון אחראין וערבאין לפרוע מנהון עטור
 כתובתא דא גזינא דין ותוספתא דא מאני ואפילו מן גלימא דעל כתפאי בחיי ובמותי מן יומא
 דגן ולעלם. ואחריות וחומר עטור כתובתא דא גזינא דין ותוספתא דא קבל עלייך חתן
 דגן בחומר כל עטור כתובות ותוספתות דהננין בבנות ישראל העליוון כתוקן חכמנו זכרונם
 לברכה ונביאו מר בר חתן דגן ומרת בת
 בתולהא דא דאן יסיק ארעא דחד מנהון לנתוקי גזויאיהון או אן איתנתוק גזויאיהון
 בערבאות המדינתא דיכול דין או דא לזמנא לחבריה לבי דינא דנעשתא הרבנן ורביית
 מרשא דרבנן דארעא דקיימא או מאן דאית מן חילה וליציתו תריווהו לפסקא דרביית בריל
 דיכלו תריווהו למידי בריי דאורייתא. דא כאסכתא ודלא כטופסי דעטור וקנינא מן
 בתולהא דא ומן חתן דגן למרת בת
 מרת בת בתולהא דא למר בר חתן דגן
 על כל מה דכתוב ומפורש לעיל במנא הכשר למקנא ביה והכל שריר וקיים.

On the _____ day of the week, the _____ day of the month _____ in the year five thousand seven hundred and _____ since the creation of the world, the era according to which we reckon here in the city of _____ that _____ son of _____ said to this (virgin) _____ daughter of _____.

"Be my wife according to the practice of Moses and Israel, and I will cherish, honor, support and maintain you in accordance with the custom of Jewish husbands who cherish, honor, support and maintain their wives faithfully. And I here present you with the marriage gift of (virgins), (two hundred) silver zuzim, which belongs to you, according to the law of Moses and Israel; and I will also give you your food, clothing and necessities, and live with you as husband and wife according to universal custom." And Miss _____, this (virgin) consented and became his wife. The trousseau that she brought to him from her (father's) house in silver, gold, valuables, clothing, furniture and bedclothes, all this _____, the said bridegroom accepted in the sum of (one hundred) silver pieces, and _____ the bridegroom, consented to increase this amount from his own property with the sum of (one hundred) silver pieces, making in all (two hundred) silver pieces. And thus said _____, the bridegroom: "The responsibility of this marriage contract, of this trousseau, and of this additional sum, I take upon myself and my heirs after me, so that they shall be paid from the best part of my property and possession that I have beneath the whole heaven, that which I now possess or may hereafter acquire. All my property, real and personal, even the shirt from my back, shall be mortgaged to secure the payment of this marriage contract, of the trousseau, and of the addition made to it, during my lifetime and after my death, from the present day and forever." _____, the bridegroom, has taken upon himself the responsibility of this marriage contract, of the trousseau and the additon made to it, according to the restrictive usages of all marriage contracts and the additons to them made for the daughters of Israel, according to the institution of our sages of blessed memory. It is not to be regarded as a mere forfeiture without consideration or as a mere formula of a document. We have followed the legal formality of symbolic delivery (kinyan) between _____ the son of _____, the bridegroom and _____ the daughter of _____ this (virgin), and we have used a garment legally fit for the purpose, to strengthen all that is stated above, and everything is valid and confirmed.

And both together agreed that if this marriage shall ever be dissolved under civil law, then either husband or wife may invoke the authority of the Beth Din of the Rabbinical Assembly and the Jewish Theological Seminary of America or its duly authorized representatives, to decide what action by either spouse is then appropriate under Jewish matrimonial law; and if either spouse shall fail to honor the demand of the other or to carry out the decision of the Beth Din or its representative, then the other spouse may invoke any and all remedies available in civil law and equity to enforce compliance with the Beth Din's decision and this solemn obligation.